

Iertările

Adrian Păunescu

Tu să mă ierți de tot ce mi se-ntâmplă
Că ochii mei sunt când senini când verzi
Că port ninsori sau port noroi pe tâmplă
Ai să mă ierți altfel ai să mă pierzi.

Văd lumea prin lunete măritoare
Și văd grădini cu arme mari de foc
Sub mâna mea deja planeta moare
Și în urechi am continentul rock.

Ai să mă ierți că sunt labilitate
Că trec peste extreme fulgerând
Ai să mă ierți preablânda mea de toate
Eu sunt nemuritorul tău de rând.

Ai să mă ierți că nu pot fără tine
Și dacă n-ai să poți și n-ai să poți
Mie pierzându-te-mi va fi mai bine
Eu tristul cel mai liber dintre toți.

Și cum se-ntâmplă moartea să le spele
Pe toate-nobilându-le fictiv
Ai să te-apelei deasupra morții mele
Și tot ai să mă ierți definitiv.

Ai să mă ierți în fiecare noapte
Și-am să te mint în fiecare zi
Și cât putea-va sufletul să rabde
Cu cât îți voi greși te voi iubi.